

Επίκαιρα

Θέματα Συνταγματικού Δικαίου

Υπεύθυνος ύλης: Ξενοφών Κοντιάδης

Νοέμβριος 2013, Τεύχος 29

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η ενσυναίσθηση σε μια διαιρεμένη κοινωνία»,
Joey Fishkin
- «Κύμα συνταγματικών αλλαγών»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Χρυσή Αυγή και τήρηση του Συντάγματος»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Βουλευτική ασυλία και δικαστική ευθύνη»
Αντώνης Μανιτάκης

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Πρόγραμμα

→ Ελευθερία του επιχειρείν : Το δικαίωμα και η
πρακτική εφαρμογή του – Φάση Β΄

Ενδιαφέρουσες Εκδηλώσεις

- Συνέδριο «Verfassung und Krise», 29 και 30
Νοεμβρίου 2013, Hagen-Γερμανία
- «Δικόγραφο και λογοτεχνία. Η τεχνική της πειθούς
και η τέχνη της αφήγησης», Πέμπτη 7 Νοεμβρίου
2013, αμφιθέατρο του Εθνικού Ιδρύματος
Ερευνών «Λεωνίδα Ζέρβας»

Η ενσυναίσθηση σε μια διαιρεμένη κοινωνία

Joey Fishkin, Επ. Καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου, Πανεπιστήμιο του Τέξας

Το κλείσιμο του Αμερικανικού δημοσίου επηρεάζει κάποιους ανθρώπους πολύ περισσότερο από άλλους. Για πολλούς Αμερικανούς που ανήκουν στην ανώτερη μεσαία τάξη, που δεν εργάζονται στο δημόσιο, δεν επιθυμούν αυτή τη στιγμή να αγοράσουν σπίτι, δεν έχουν προγραμματίσει για αυτό τον μήνα να κάνουν διακοπές ή να τελέσουν τον γάμο τους σε κάποιο εθνικό πάρκο κ.λπ., το κλείσιμο του Αμερικανικού δημοσίου δεν έχει άμεση επίδραση στη ζωή τους. Στην ουσία όλες οι λειτουργίες του Αμερικανικού δημοσίου που είναι απαραίτητες για να αποφευχθούν προβλήματα στη ζωή της ανώτερης μεσαίας τάξης —για παράδειγμα η συνέχιση των αεροπορικών πτήσεων χάρη στη μισθοδοσία των ελεγκτών εναέριας κυκλοφορίας— θεωρούνται θεμελιώδεις και, άρα, εξαιρούνται από το κλείσιμο. Αυτό οδήγησε και στα αναπόφευκτα αστεία για το αν είναι τελικά απαραίτητη η ύπαρξη του δημοσίου, αφού και χωρίς αυτό όλα βαίνουν καλώς. Το κλείσιμο θα μπορούσε κάλλιστα να συμβαίνει σε κάποια άλλη χώρα.

Για τους ανθρώπους που ζουν σε αυτή την άλλη χώρα τα πράγματα έχουν αλλιώς. Για παράδειγμα, για το μισό εκατομμύριο ηλικιωμένους με πενιχρό εισόδημα, οι οποίοι βασίζονται για την κύρια σίτισή τους στη διατροφική ενίσχυση που τους διανέμεται από το πρόγραμμα συμπληρωματικής σίτισης του Υπουργείου Γεωργίας, τα πράγματα είναι δύσκολα και σταδιακά επιδεινώνονται. Σύμφωνα με ένα δημοσιογραφικό ρεπορτάζ από το Μίτσιγκαν «τα τρόφιμα βρίσκονται στις αποθήκες αλλά η μεταφορά τους αποτελεί παραβίαση των εντολών του υπουργείου... η τοπική κοινοτική υπηρεσία για την αντιμετώπιση της φτώχειας προτρέπει ηλικιωμένους να φροντίσουν ώστε τα τρόφιμα που διαθέτουν να επαρκέσουν για περισσότερο χρόνο, νερώνοντας το γάλα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η ενσυναίσθηση σε μια διαιρεμένη κοινωνία», Joey Fishkin
- «Κύμα συνταγματικών αλλαγών», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Χρυσή Αυγή και τήρηση του Συντάγματος», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Βουλευτική ασυλία και δικαστική ευθύνη» Αντώνης Μανιτάκης

και τη σούπα». Το ρεπορτάζ επικεντρώνεται σε μία συνέντευξη δύο ηλικιωμένων, του Bill και της June Anderson, 81 και 83 ετών, των οποίων το μικρό εισόδημα από την Πρόνοια επαρκεί για να πληρώνουν τα αναλώσιμα και την ασφάλισή τους, αλλά για τη διατροφή τους βασίζονται στα κρατικά προγράμματα. Από την ημέρα που έκλεισε το πρόγραμμα, στις 3 Οκτωβρίου, βρέθηκαν χωρίς σταθερή πηγή διατροφής και συντηρούνται από το τοπικό συσσίτιο, αλλά ανεπαρκώς διότι και αυτό λαμβάνει τα περισσότερα τρόφιμα από το κρατικό πρόγραμμα σίτισης που έκλεισε.

Η κατάσταση στους παιδικούς σταθμούς «Πρώτης Ευκαιρίας» για τους μη προνομιούχους είναι εξίσου σοβαρή: Οι πόροι τους τελείωσαν και αναγκάστηκαν να κλείσουν άμεσα. Αυτό άφησε εκατοντάδες παιδιά χωρίς κάποιο ασφαλές μέρος για να περνούν την ημέρα και, σε πολλές περιπτώσεις, χωρίς σωστά γεύματα (γιατί το πρόγραμμα περιλαμβάνει και τη σίτιση των παιδιών), υποχρεώνοντας κάποιους γονείς να επιλέξουν ανάμεσα στο να αφήσουν μικρά παιδιά μόνα στο σπίτι ή να μην πάνε στην εργασία τους διακινδυνεύοντας να την χάσουν. Ένα ζευγάρι εκατομμυριούχων από το Τέξας πραγματοποίησε δωρεά 10 εκατ. δολαρίων για να επαναλειτουργήσουν τα κέντρα τις επόμενες εβδομάδες. Όμως πολλοί άλλοι παιδικοί σταθμοί «Πρώτης Ευκαιρίας» σε όλη τη χώρα θα κλείνουν σταδιακά τις επόμενες εβδομάδες (αναλόγως τότε έλαβαν την τελευταία χρηματοδότηση και τότε γίνεται η μισθοδοσία), εκτός εάν επαναλειτουργήσει το Αμερικανικό δημόσιο.

Είναι φανερό ότι οι άνθρωποι που διαχειρίζονται την τύχη της χώρας μας δεν είναι ανύπαντρες μητέρες που στέλνουν τα παιδιά τους σε παιδικούς σταθμούς για μη προνομιούχους. Ούτε οι ηγέτες μας είναι άνθρωποι που διατρέφονται από το κράτος, τουλάχιστον όχι υπό τη μορφή προγραμμάτων σίτισης. Κανένας δεν δίνει σε αυτούς ή σε κάποιον που να γνωρίζουν προσωπικά συμβουλές πώς να νερώσουν τη σούπα τους. Πολλά ηγετικά στελέχη της νομοθετικής και της εκτελεστικής εξουσίας ανήκουν σε μια τόσο προνομιούχα ομάδα ώστε μπορούν να παραπονούνται, όπως το μέλος του Κογκρέσου Phil Gingrey που τις προάλλες δήλωσε ότι έχει εγκλωβιστεί εκεί λαμβάνοντας μόνο 172.000 δολάρια τον χρόνο, ενώ όσοι αποχωρούν εργάζονται σε εταιρίες λόμπυ κερδίζοντας τα τριπλάσια. Για να μην τον αδικήσουμε, εάν για αυτόν μέτρο σύγκρισης αποτελούν αποκλειστικά μέλη του Κογκρέσου, λομπίστες ή χορηγοί σημαντικών δωρεών στις προεκλογικές του εκστρατείες, τότε συγκριτικά είναι

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η ενσυναίσθηση σε μια διαιρεμένη κοινωνία», Joey Fishkin
- «Κύμα συνταγματικών αλλαγών», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Χρυσή Αυγή και τήρηση του Συντάγματος», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Βουλευτική ασυλία και δικαστική ευθύνη» Αντώνης Μανιτάκης

πράγματι σχετικά φτωχός, ανεξαρτήτως εάν κερδίζει τρεις ή τέσσερις φορές περισσότερα χρήματα από το μέσο νοικοκυριό της περιφέρειάς του. Η οπτική αυτή γωνία αναπόφευκτα επηρεάζει τον τρόπο που αξιολογεί το επειγόν μιας κατάστασης, όπου το πρόγραμμα των αεροπορικών πτήσεων δεν διακόπηκε, όχι όμως και το πρόγραμμα διανομής τροφίμων...

(επιλογή-μετάφραση: Αλκμήνη Φωτιάδου)

<http://balkin.blogspot.gr/12/10/2013>

Κύμα συνταγματικών αλλαγών

Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Δημοσίου Δικαίου, Κοσμήτορας Σχολής Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, Επιστ. Δ/ντης Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου

Η συζήτηση για την παραγωγή νέων Συνταγμάτων ή την ευρεία αναθεώρησή τους έχει εξαπλωθεί σε μεγάλο αριθμό κρατών την τελευταία τριετία, ως αποτέλεσμα δύο κυρίως εξελίξεων: από τη μία πλευρά η Αραβική Άνοιξη και η κατάρρευση αυταρχικών καθεστώτων καθιστά πράγματι επιτακτική την ψήφιση νέων καταστατικών χαρτών, τόσο για συμβολικούς-πολιτικούς λόγους όσο και προκειμένου να ανασυγκροτηθούν το πολιτικό σύστημα, οι σχέσεις κράτους-πολίτη και η οργάνωση της κρατικής εξουσίας.

Από την άλλη πλευρά, η διεθνής οικονομική κρίση προκάλεσε ένα κύμα συνταγματικών αλλαγών, που έλαβαν τη μορφή είτε συνολικής αμφισβήτησης του προϊσχύοντος Συντάγματος, όπως στην Ισλανδία, είτε υιοθέτησης μεταρρυθμίσεων που θεωρήθηκε ότι μπορούν να συμβάλουν στην υπέρβαση της κρίσης, όπως η κατοχύρωση του δημοσιονομικού κανόνα στα Συντάγματα της Ιταλίας και της Ισπανίας.

Παράλληλα, ευρωπαϊκά κράτη με απαρχαιώμενα συνταγματικά κείμενα, που ισχύουν ακόμη και από τις αρχές του 19ου αιώνα χωρίς να έχουν έκτοτε προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα, όπως η Νορβηγία και η Δανία, έχουν ξεκινήσει διαδικασίες συνταγματικής αναθεώρησης παρότι η οικονομική κρίση δεν τις έπληξε ουσιαδώς.

Τίθεται το ερώτημα εάν είναι επιβεβλημένη ή χρήσιμη μια συνταγματική μεταβολή στην Ελλάδα, όπου η οικονομική κρίση υπήρξε πιο επώδυνη από ό,τι σε κάθε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, αναδεικνύοντας ταυτόχρονα παγιωμένες παθογένειες του πολιτικού, διοικητικού και δικαστικού συστήματος. Επ' αυτού όλα τα κόμματα που εκπροσωπούνται στο Κοινοβούλιο έχουν καταθέσει προτάσεις και φαίνεται ότι σε αρκετές από αυτές, όπως η

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η ενσυναίσθηση σε μια διαιρεμένη κοινωνία», Joey Fishkin
- «Κύμα συνταγματικών αλλαγών», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Χρυσή Αυγή και τήρηση του Συντάγματος», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Βουλευτική ασυλία και δικαστική ευθύνη» Αντώνης Μανιτάκης

εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, καταγράφονται συγκλίσεις.

Όστόσο στη χώρα μας τα προβλήματα ούτε έχουν τις ρίζες τους στο Σύνταγμα ούτε τροφοδοτούνται από συνταγματικές ατέλειες. Οι μείζονες αλλαγές που απαιτούνται σε θεσμικό και διοικητικό επίπεδο προϋποθέτουν απλή νομοθετική ρύθμιση ή εφαρμογή ήδη θεσπισμένων αλλά μη εφαρμοσθέντων νόμων. Έτσι, η εκκίνηση ενός μεγαλεπήβολου αναθεωρητικού εγχειρήματος δεν αποκλείεται να λειτουργήσει αποπροσανατολιστικά, προκαλώντας παράλληλα καθυστερήσεις σε μεταρρυθμίσεις που θα έπρεπε να έχουν ήδη συντελεστεί.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 01/10/2013

Χρυσή Αυγή και τήρηση του Συντάγματος

Χαράλαμπος Ανθόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Διατυπώθηκε κάποια επιφύλαξη για το γεγονός ότι ο αρχηγός και άλλοι πέντε βουλευτές της Χρυσής Αυγής συνελήφθησαν χωρίς άδεια της Βουλής. Όμως μια τέτοια άδεια δεν απαιτείτο, αφού η σύλληψη έγινε για το έγκλημα της συγκρότησης εγκληματικής οργάνωσης (άρθρο 187 ΠΚ), το οποίο αποτελεί «διαρκές έγκλημα», δηλαδή διαρκεί για όσο χρόνο ο δράστης εξακολουθεί να συμμετέχει στην εγκληματική οργάνωση. Άρα, ο δράστης ενός τέτοιου εγκλήματος καταλαμβάνεται πάντοτε «εν τω πράττεσθαι», τελεί δηλαδή ένα συνεχές αυτόφωρο κακούργημα, για το οποίο δεν απαιτείται άδεια της Βουλής (άρθρο 62 Συντ.).

Το ενδεχόμενο των ομαδικών παραιτήσεων των βουλευτών της Χρυσής Αυγής και όλων των αναπληρωματικών τους έθεσε το ζήτημα αν ο νομοθέτης του εκλογικού νόμου μπορεί να ρυθμίσει το θέμα των αναπληρωματικών εκλογών με διαφορετικό τρόπο εν σχέσει προς το άρθρο 104 του ισχύοντος εκλογικού νόμου.

Ας σημειωθεί ότι τα σχετικά με τις αναπληρωματικές εκλογές δεν αποτελούν στοιχείο του εκλογικού συστήματος, το οποίο περιλαμβάνει τις ρυθμίσεις που αφορούν τη μετατροπή των ψήφων σε έδρες, και συνεπώς τυχόν καινούργια ρύθμιση θα ίσχυε άμεσα χωρίς να χρειάζεται την πλειοψηφία των δύο τρίτων (βλ. άρθρο 54 παρ. 1 Συντ.). Και επίσης, ότι το άρθρο 53 παρ. 2 Συντ. κάνει λόγο για αναπληρωματική εκλογή «όταν απαιτείται κατά τον νόμο». Η ισχύουσα ρύθμιση, που προβλέπει

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η ενσυναίσθηση σε μια διαιρεμένη κοινωνία»,
Joey Fishkin
- «Κύμα συνταγματικών αλλαγών»,
Ξενοφών Κοντιάδης
- «Χρυσή Αυγή και τήρηση του Συντάγματος»,
Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Βουλευτική ασυλία και δικαστική ευθύνη»
Αντώνης Μανιτάκης

αναπληρωματική εκλογή αν δεν υπάρχουν αναπληρωματικοί ή έχει εξαντληθεί ο αριθμός τους, δεν είναι η μόνη συνταγματικά δυνατή.

Η πρόταση του Ν. Αλιβιζάτου να μη γίνεται αναπληρωματική εκλογή σε περίπτωση οργανωμένης ομαδικής παραίτησης, η οποία ενέχει χαρακτήρα «κατάχρησης δικαιώματος» και αποτελεί αντιθεσμική συμπεριφορά, είναι επίσης συνταγματικά δυνατή. Θα μπορούσε ακόμη να συζητηθεί η πρόβλεψη ότι κατά τα τρία πρώτα έτη της βουλευτικής περιόδου δεν γίνεται αναπληρωματική εκλογή εφόσον οι κενές έδρες δεν είναι περισσότερες από έναν συγκεκριμένο αριθμό, για παράδειγμα 25 ή 30. Εξάλλου, το ίδιο το άρθρο 53 παρ. 2 Συντ. ήδη προβλέπει ότι στο τελευταίο έτος της βουλευτικής περιόδου δεν γίνεται αναπληρωματική εκλογή εφόσον οι κενές έδρες δεν είναι περισσότερες από 60.

πηγή: Εφημερίδα «ΕΘΝΟΣ», 02/10/2013

Βουλευτική ασυλία και δικαστική ευθύνη

Αντώνης Μανιτάκης,, Ομότιμος Καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Χρειάζεται, πιστεύω, μέσα σε αυτόν τον ορυμαγδό αποφάσεων, ειδήσεων και σχολίων, και των συγχύσεων που αναγκαστικά δημιουργούνται στην κοινή γνώμη, να γίνει μια προσπάθεια αποσαφήνισης της καλούμενης «ποινικής ασυλίας» που απολαμβάνουν οι βουλευτές. Διότι εκεί ελλοχεύουν, κατά τη γνώμη μου, σοβαρές παρανοήσεις και βρίσκουν έρεισμα συμπεριφορές υβριστικές ως και εγκληματικές.

Θα πρέπει ευθύς εξ αρχής να διευκρινιστεί ότι οι βουλευτές δεν έχουν και δεν είχαν ποτέ ποινική ασυλία, γενικά, για τις αξιόποινες πράξεις που διαπράττουν. Είναι ποινικά υπεύθυνοι και οφείλουν να λογοδοτούν στη Δικαιοσύνη, όπως όλοι οι κάτοικοι τούτης της επικράτειας, για ό,τι κάνουν και είναι κολάσιμο ποινικά, πταίσμα ή κακούργημα. Η ιδιότητα του βουλευτή δεν τους απαλλάσσει από την υποχρέωση να υπόκεινται στον νόμο και να λογοδοτούν, να δικάζονται και να τιμωρούνται όταν τον παραβιάζουν.

Μόνο για ένα πράγμα είναι απολύτως ποινικά ανεύθυνοι: για ό,τι πουν και ό,τι ψηφίσουν κατά την άσκηση των βουλευτικών τους καθηκόντων. Το ποινικά ανεύθυνο (ή η ποινική ασυλία όπως καταχρηστικά λέγεται) ισχύει άρα μόνον για ψήφο ή γνώμη που έδωσε ο βουλευτής, και μόνον ενώ ασκεί και εφόσον ασκεί τα βουλευτικά του καθήκοντα. Σε αυτήν και μόνον την περίπτωση έχουν το

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η ενσυναίσθηση σε μια διαιρεμένη κοινωνία», Joey Fishkin
- «Κύμα συνταγματικών αλλαγών», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Χρυσή Αυγή και τήρηση του Συντάγματος», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Βουλευτική ασυλία και δικαστική ευθύνη» Αντώνης Μανιτάκης

ποινικά ανεύθυνο και δεν μπορούν να διωχτούν ούτε βέβαια να καταδικαστούν, ακόμη και αν έχουν διαπράξει το αδίκημα της εξύβρισης ή ακόμη και της συκοφαντικής δυσφήμισης, υπό προϋποθέσεις που προβλέπει το Σύνταγμα. Αλλά και εκεί υπάρχει ένα όριο: το παραπάνω προνόμιο ισχύει, κατά το Σύνταγμα, μόνον για την άσκηση και «κατά την άσκηση των καθηκόντων τους». Οχι π.χ. όταν κυκλοφορούν στον δρόμο και υβρίζουν, λόγω ή έργω, οργανωμένα ή ανοργάνωτα, περαστικούς ή δημοσιογράφους ή συναθροισμένους ή μικροπωλητές, αλλοδαπούς ή Έλληνες. Για αυτές τους τις εξυβρίσεις είναι ποινικά υπόλογοι.

Το ανεύθυνο των βουλευτών θα πρέπει ωστόσο να το διακρίνουμε από το ποινικά ακαταδίωκτο ή κοινοβουλευτικό απαραβίαστο του βουλευτή. Αυτό δηλώνει ότι ενώ οι βουλευτές είναι ποινικά υπεύθυνοι και υπόλογοι για όλες τις αξιόποινες πράξεις τους, εντούτοις δεν διώκονται για αυτές, δεν συλλαμβάνονται, δεν κρατούνται προσωρινά ούτε φυλακίζονται παρά μόνον έπειτα από άδεια της Βουλής, με εξαίρεση τα αυτόφωρα κακούργηματα.

Η εξάρτηση της ποινικής δίωξης από την άδεια της Βουλής έχει ωστόσο περιορισμένο χαρακτήρα και ειδικό σκοπό: αποσκοπεί στο να διακριβωθεί, αποκλειστικά και μόνον, μήπως η σύλληψη ή η ποινική δίωξη είναι καταχρηστική. Και είναι τέτοια όταν έχει ή υποκρύπτει πολιτικά κίνητρα ή αποσκοπεί στο να εκφοβίσει τον βουλευτή με την απειλή ποινικής δίωξης ή στο να τον παρεμποδίσει να συμμετάσχει σε κρίσιμες και αμφίροπες ψηφοφορίες, και γενικά να επιτελεί κανονικά τα καθήκοντά του. Δεν εξαρτάται δηλαδή η χορήγηση της άδειας από τον ποινικό χαρακτηρισμό της πράξης ή από την ενοχή ή μη του κατηγορουμένου. Δεν δικαιούται εξάλλου να υπεισέλθει η Βουλή στην ποινική ουσία της δίωξης ούτε μπορεί να υποκαταστήσει τον δικαστή στην κρίση του. Η Βουλή οφείλει να παρέχει άρα κατά κανόνα την άδεια, εκτός και αν διαπιστώσει πως η δίωξη είναι καταχρηστική.

Δυστυχώς, η κοινοβουλευτική πρακτική στη χώρα μας εφάρμοσε ως κανόνα αυτό που έπρεπε να είναι η εξαίρεση: τη μη χορήγηση κατά κανόνα άδειας, και έτσι δημιούργησε την εντύπωση και σε πολλούς την πεποίθηση ότι οι βουλευτές έχουν γενικά το ποινικά ακαταδίωκτο. Η κάκιση αυτή κοινοβουλευτική πρακτική έβλαψε, φυσικά, ανεπανόρθωτα το κύρος του βουλευτή και συνέβαλε και αυτή στην απαξίωση της εικόνας του ελληνικού Κοινοβουλίου. Αυτή η εντύπωση είναι που όπλισε, κατά τη γνώμη μου, τους βουλευτές της ΧΑ με αυτό το απύθμενο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Άρθρα

- «Η ενσυναίσθηση σε μια διαιρεμένη κοινωνία», Joey Fishkin
- «Κύμα συνταγματικών αλλαγών», Ξενοφών Κοντιάδης
- «Χρυσή Αυγή και τήρηση του Συντάγματος», Χαράλαμπος Ανθόπουλος
- «Βουλευτική ασυλία και δικαστική ευθύνη» Αντώνης Μανιτάκης

θράσος και τους οδήγησε σε συμπεριφορές βίαιες, περιφρονητικές και απαξιωτικές του Κοινοβουλίου.

Η ύβρις ωστόσο που έδειξαν απέναντι στο Κοινοβούλιο τους τύφλωσε και δεν τους επέτρεψε να εκτιμήσουν σωστά ότι κατά το Σύνταγμα το ακαταδίωκτο δεν ισχύει για τα αυτόφωρα κακούργηματα. Δεν πρόσεξαν, όσο έπρεπε, ότι η συνειδητή ένταξή τους σε οργάνωση, σε πυρήνα π.χ. τριών και περισσότερων ατόμων, με σκοπό τη διάπραξη ορισμένων εγκλημάτων συνιστά εγκληματική ομάδα και μάλιστα έγκλημα διαρκές. Και, τέλος, ούτε ότι δεν καλύπτονται για τις παράνομες πράξεις τους, από το γεγονός ότι αποτελούν ή ανήκουν σε ένα κοινοβουλευτικό κόμμα. Ούτε ότι δεν είναι ανάγκη να χαρακτηριστεί προηγουμένως το κόμμα τους εγκληματική οργάνωση ή να τεθεί εκτός νόμου για να διωχθούν ποινικά. Η ύβρις και η ημιμάθεια τους έκαψαν, έσωσαν, ενδεχομένως, ως το ελπίζουμε, την Πολιτεία.

Η Βουλή μπορεί, πάντως, μέχρι να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα, να λειτουργεί κανονικά, με βάση σχετικές διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής, με βουλευτές που βρίσκονται στη φυλακή ή είναι υπόδικοι. Ως υπόδικοι και προσωρινά κρατούμενοι δεν χάνουν ως την τελεσίδικη καταδίκη τους τη βουλευτική τους ιδιότητα.

Δεν τιμά βέβαια τον ελληνικό κοινοβουλευτισμό η θλιβερή αυτή εικόνα. Είναι και αυτό όμως ένα σύμπτωμα, το πιο χαρακτηριστικό και το πιο απεχθές, μιας ανείπωτης και ατέλειωτης κρίσης, κρίσης αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης του αντιπροσωπευτικού μας συστήματος.

Είναι ευτύχημα, ωστόσο, ότι απέναντι στο καταρρακωμένο πολιτικό σύστημα και στο καταρρέον κομματικό, και δίπλα στο τραυματισμένο θανάσιμα, ανήμπορο Κοινοβούλιο, στέκεται ακόμη, όσο στέκεται, η δικαστική εξουσία. Στις αποφάσεις και κρίσεις της έχει εναποθέσει η αντιπροσωπευτική μας δημοκρατία πολλές από τις ελπίδες της. Το τελευταίο φρούριο που της απέμεινε, παρ' όλα τα ελλείμματα αξιοπιστίας που και αυτή τη βαραίνουν. Ας την αφήσουμε, όμως, ανεπηρέαστη και ήσυχη. Ας της δείξουμε στοιχειώδη εμπιστοσύνη. Το έχει ανάγκη, το έχουμε ανάγκη. Ο σεβασμός στη νομιμότητα και το Σύνταγμα είναι τα όπλα της. Όπλα ισχυρά, ανθεκτικά, τα μόνα αδέκαστα και για όλους μας τα μόνα αξιόπιστα. Το κράτος δικαίου μπορεί να στηρίξει, τελικά, την αντιπροσωπευτική μας Δημοκρατία, τουλάχιστον για να σταθεί λίγο στα πόδια της

πηγή: <http://www.tovima.gr/opinions/article/?aid=533498/>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Πρόγραμμα

→ Ελευθερία του επιχειρείν : Το δικαίωμα και η πρακτική εφαρμογή του – Φάση Β΄

Ενδιαφέρουσες Εκδηλώσεις

- Συνέδριο «Verfassung und Krise», 29 και 30 Νοεμβρίου 2013, Hagen-Γερμανία

Νέες δραστηριότητες του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου – Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

Πρόγραμμα

→Ελευθερία του επιχειρείν : Το δικαίωμα και η πρακτική εφαρμογή του – Φάση Β΄ [*εκπονείται για το Ευρωπαϊκό Δίκτυο Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (FRANET) του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (European Union Agency on Fundamental Rights - FRA)*]

Αντικείμενο της παρούσας μελέτης αποτελεί η καταγραφή και ανάδειξη εμποδίων στην πρόσβαση στη δικαιοσύνη στο πλαίσιο της άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας και ο εντοπισμός καλών πρακτικών. Πέρα από τα γενικά εμπόδια επιδιώκεται ο εντοπισμός ειδικών εμποδίων που αφορούν συγκεκριμένες ομάδες πληθυσμού και συγκεκριμένα γυναίκες, νέους επιχειρηματίες, άτομα με αναπηρία, μειονότητες (κυρίως Ρομά) και μετανάστες. Η μεθοδολογία της έρευνας περιλάμβανε ανάλυση πηγών καθώς και συνεντεύξεις με εμπλεκομένους, όπως δικηγόρους, εκπροσώπους ΜΚΟ, επιχειρηματίες, εκπροσώπους ενώσεων και φορέων σχετικών με την επιχειρηματικότητα.

Ενδιαφέρουσες Εκδηλώσεις

- Συνέδριο «Verfassung und Krise», 29 και 30 Νοεμβρίου 2013, Hagen-Γερμανία

Το Ινστιτούτο Ευρωπαϊκών Συνταγματικών Επιστημών Συνταγματικού Δικαίου του Πανεπιστημίου Hagen διοργανώνει συνέδριο με θέμα «**Verfassung und Krise**», στις **29 και 30 Νοεμβρίου 2013**.

Πρόγραμμα Συνεδρίου

10.00 Uhr Beginn der Tagung Begrüßung
Prof. Dr. Karl August Prinz von Sachsen Gessaphe, Dekan
der Rechtswissenschaftlichen
Fakultät der FernUniversität in Hagen

www.cecl.gr
Επικοινωνία: centre@cecl.gr

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ενδιαφέρουσες Εκδηλώσεις

- Συνέδριο «Verfassung und Krise», 29 και 30 Νοεμβρίου 2013, Hagen-Γερμανία

Prof. Dr. Peter Brandt, Direktor des DTIEV

10.15 Uhr

1. Podium : „**Europäisches Krisenmanagement und nationale Verfassungswirklichkeit**“

Prof. Dr. Martin Nettesheim, Tübingen

Europäisches Krisenmanagement und nationale Verfassungswirklichkeit – „Die Geberländer“

Prof. Dr. Xenophon Contiades, Athen

Europäisches Krisenmanagement und nationale Verfassungswirklichkeit – „Die Nehmerländer“

Diskussionsleitung:

Prof. Dr. Andreas Haratsch, Hagen

12.15Uhr

Gemeinsames Mittagessen

13.30 Uhr

2. Podium: „**Gesellschaftlicher Wandel – Anpassungskrise und Verfassungsentwicklung**“

Prof. Dr. Peter Brandt, Hagen

Gesellschaftlicher Wandel – Anpassungskrise und Verfassungsentwicklung: Vergleich preußischer (1862-1866) / dänischer Verfassungskonflikt (1875-1894)

Prof. Dr. Michael Schneider, Bonn

Gesellschaftlicher Wandel – Anpassungskrise und Verfassungsentwicklung: Zum Konflikt um die Notstandsgesetze (1958-1968)

Dr. Hans - Tjabert Conring, Landeskirchenrat der Ev. Kirche von Westfalen

Gesellschaftlicher Wandel – Anpassungskrise und Verfassungsentwicklung am Beispiel der Kirchen

Diskussionsleitung:

Prof. Dr. Arthur Schlegelmilch, Hagen

16.00 Uhr

3. Podium: „**Solidarität als Vefassungsprinzip**“

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ενδιαφέρουσες Εκδηλώσεις

- Συνέδριο «Verfassung und Krise», 29 και 30 Νοεμβρίου 2013, Hagen-Γερμανία
- «Δικόγραφο και λογοτεχνία. Η τεχνική της πειθούς και η τέχνη της αφήγησης», Πέμπτη 7 Νοεμβρίου 2013, αμφιθέατρο του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών «Λεωνίδα Ζέρβας»

PD Dr. Alexander Thiele, Göttingen/ Bochum
Das Solidaritätsprinzip in der Europäischen Wirtschafts- und Währungsunion

Prof. Dr. Dr. h.c. Thomas Fleiner, Fribourg
Solidarität als Verfassungsprinzip

Diskussionsleitung:
Prof. Dr. Jörg Ennusat, Hagen

Samstag, 30. November 2013

9.15 Uhr

4. Podium : „Erfahrungen aus der Krise – Perspektiven für den europäischen Verfassungsprozess“

Prof. Dr. Frank Schimmelfennig, Zürich
Erfahrungen aus der Krise – Perspektiven für den europäischen Verfassungsprozess: Differenzierung

Prof. Dr. Arthur Benz, Darmstadt
Erfahrungen aus der Krise – Perspektiven für den europäischen Verfassungsprozess: Auswirkungen der Krise auf das System des europäischen Mehrebenen - Parlamentarismus

Elmar Brok, MdEP, Brüssel/Straßburg
Der europäische politische Raum – Ansätze europäischer Öffentlichkeit

Diskussionsleitung:
Prof. Dr. Christine Landfried, Hamburg

12.00 Uhr
Abschlussimbiss

- «Δικόγραφο και λογοτεχνία. Η τεχνική της πειθούς και η τέχνη της αφήγησης, Πέμπτη 7 Νοεμβρίου 2013, Αμφιθέατρο του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών «Λεωνίδα Ζέρβας»

Ποια είναι η σχέση της νομικής επιστήμης με τη λογοτεχνία; Πως συνδυάζονται τα εργαλεία της δικηγορικής πειθούς με την τέχνη της μυθιστορηματικής αληθοφάνειας; Πως ορισμένοι άνθρωποι εργάζονται σε όλη τους τη ζωή αόκνως

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ενδιαφέρουσες Εκδηλώσεις

- «Δικόγραφο και λογοτεχνία. Η τεχνική της πειθούς και η τέχνη της αφήγησης», Πέμπτη 7 Νοεμβρίου 2013, αμφιθέατρο του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών «Λεωνίδα Ζέρβας»

www.cecl.gr

Επικοινωνία: centre@cecl.gr

σε δύο διακριτά μεταξύ τους επαγγέλματα;

Την Πέμπτη 7 Νοεμβρίου 2013, οι πέντε συγγραφείς και νομικοί μιλούν με θέμα «Δικόγραφο και λογοτεχνία. Η τεχνική της πειθούς και η τέχνη της αφήγησης», στο αμφιθέατρο του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών «Λεωνίδα Ζέρβας» (Βασιλέως Κωνσταντίνου 48) στις 6.30 μ.μ. Θα σχολιάσει ο νομικός Γιώργος Καραβοκύρης. Πρόεδρος της εκδήλωσης που διοργανώνει η Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και ο Όμιλος Αριστόβουλος Μάνεσης είναι ο καθηγητής Νίκος Αλιβιζάτος.